

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avrea Clavis Paradisi Beatorvm, Omnibvs Christianis,
maxime Clericis, quotidie vsurpanda, praecipue hac
funestâ atque moesta belli tempestate**

Nicolartius, Petrus

Coloniae, 1643

Quarta caeli porta ad Aquilonem. Excitanda spes remissionis peccatorum,
& salutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10096

Quarta cali porta ad Aquilonem.

Excitanda spes remissionis peccatorum, & salutis.

§. 44. **C**ONSIDER. *Primò, Quòd Deus ex nihilo nos ad imaginem suã creaverit, non vt damnaret, sed vt saluaret, & gloriæ suæ participes faceret. Bonum enim est sui communicatum, & summi boni est, summè se communicare.*

Secundò, Quòd cum lapsi essemus in peccatum & perditionem, Filium suum miserit, vt natura nostra assumpta pro nobis satisfaceret, nos redimeret, & ex inimicis amicos Dei, & filios, & Regni cælestis hæredes efficeret. Ioan. 3. Sic enim Deus dilexit mundum, vt Filium suum unigenitum daret, vt omnis qui credit in illum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Tertiò, Si Deus cum adhuc essemus inimici, nos ita dilexit, vt voluerit pro nobis mortem subire: quanto magis nunc, cum ei seruire & placere cupimus, nos saluare desiderat, cum ad hoc morte non sit amplius opus? Si enim, inquit Apostolus, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filij eius: multò magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. Rom. 5.

88 *Quarta cali porta ad Aquilonem.*

§. 45. *Quartò, Deum velle omnes homines saluos fieri, 1. Tim. 2. vt expresse Apostolus affirmat. Imo certum est, omnibus hominibus, præsertim fidelibus, ex parte Dei dari auxilium sufficiens, quo salutem consequi possint, si velint cooperari, vt ex Concilio Arausicano can. 25. & ex Tridentino sess. 6. cap. 13. colligitur.*

Quintò, Misericordiam Dei & meritum Christi esse infinites maiora quàm sit grauitas peccatorum totius mundi: omniaq; omnium hominum peccata ad misericordiam Dei, & meritum Christi, esse instar guttæ aquæ ad immensum ignem. Quàm facilè immensus ignis consumit guttam aquæ, tam facilè Dei misericordia & Christi meritum absumerent omnia mūdi peccata, si homines ex parte sua se disponerēt, & de illis dolerent. Vnde etiam si tu tam multa & graua peccata commisisses, quā omnes simul homines commiserunt; si ex animo doleres quòd diuinam Maiestatem per illa offenderis, & seriò statueres in posterum abstinere; in momento per Christi meritum omni delerentur, & filius Dei, heresque Regni cælestis constitueris.

Sextò, Considerandum quàm innumerabiles, & quàm graues peccatores sint misericordiam & salutem omnibus sæculis conse-

conse-

consecuti: quare ne dubites te etiam con-
sequi posse.

Ex his & similibus considerationibus
magnam in me spem salutis excitabo.

§.46. Actum est de FIDE : porta iam
quarta cæli, ad Aquilonem prima, nos in
SIEM intromittit, sine hac est ex sanguis il-
la & ex ucca. *Fidei Sanguis est Spes*, ait S. Cle-
mens Alex. l. i. pædag. c. 6. cum autem spes
expirauerit, perinde ac si sanguis effluxe-
rit, vitalis fidei facultas dissoluitur, inquit.
Qui sanguis desiderio futuri boni iuvene-
scit inter flagella, & quasi virescit. Ierem.
c. 17. quasi lignum transplantatum super a-
quas, non timens æstum. Pontificia autem
iura pie fructuose que hunc vitæ, sanguinẽ;
cælo clauẽ, vt Deologica est, Deo, vt obie-
cto, O. M. semper ac vbique inhiare volũt,
cuius gloriã, hic expectant, istic aspectant.
de cõl. d. 5. ieiuniũ. vbi quilibet, prout ges-
sit in corpore, recipiet in salute. 15. q. 1. fir-
missime. §. ex eo. fin. 23. q. 4. displicet. fin. vt
hic temporaliter, sic ibi perenniter. 22. q. 2.
si quælibet. Stulte igitur, stultus, vt Iu-
dæus; Iudæus vt mercenarius, cum hic a-
git bonum, hic totam exposcit mercedẽ.
pœn. d. 4. §. quanquam alioqui Deum ha-
biturus mercedem. 31. q. 4. dicat. exemplo
Abrahæ, cui merces magna nimis, ille
qui

46 *Quarta cali porta ad Aquilonem.*

qui Est. de consec. d. 5. ieiunium. terrente
Epulone. Luc. 16. qui bona recepit in vita;
mala à vita: mali ducunt dies, in bonis; æ-
ternitatem, in pœnis; quo descendunt in
punctis. Iob. 21, 13. indigni, bono magno.
pœn. d. 3. §. quanquam. §. ex hoc. & seq.

§. 47. Vis concionum tuarum, psal-
modi, orationum, omnium laborum tuo-
rum fructus, ne tibi pereat, ne nocte tota
laborans, capias nihil, gloriam tuam eua-
cuando, Spes tua te sursum vehat. 1. q. 2. Sa-
cerdos. fin. It deorsum, suffocat spiritum,
spes præsentium. d. 49. hinc etenim. ante
med. deorsum autem, non nisi cum neces-
se. 12. q. duo. vt possis, cum citaris, rationem
reddere Deo, de vsu præsentis vitæ. 15. q. 1.
firmissime. cum merendi spatium non fit,
nisi in hac vita. 13. q. 2. in præsentis. Ideo, vt,
ait Seneca, præsentis manum iniice, occu-
pa, ne differ. vt Christus veniens in fine
temporum, traxit finem ad principium, nō
protraxit principium in finem. d. 35. ab ex-
ordio. Hoc omnibus sit commendatum,
clericis commendatissimum. 12. q. 1. cui
portio Deus. p̄stest eis nihilominus præ-
sentium cura exrescere, cum excreuerint
digni honores. d. 100. rationis. benedicit
enim Deus in temporalibus honoribus ac
opibus, vt statu crescente, eleemosynæ
templi-

templique cultus increseat. 16. q. 1. reuer-
rimini. 22. q. 2. si quælibet. exemplo obste-
tricum Ægypti, pie facientium. & 16. qu. 10
decimæ.

§. 48. Iam animi tui impetus, ô pie cle-
rice, vt anchoram spei tuæ dirigas sursum.
Hebr. 6. fin. tutam, firmam, incedentem
ad interiora velaminis, vbi lux indeficiens.
sis? audi canones sacros. Spei oculus, quasi
collyrio sacro, operatione iugi bona ex-
cuiitur. d. 49. vers. collyrio. Iuque despe-
ctione, ac animi submissione. ib. versu, al-
buginem. temporalium rerum incuria ac
neglectione. 8. q. 1. in scripturis. 7. q. 1. ad-
uersitas. At enim multo maxime illustra-
tur per iugem contemplationem. d. 88. de-
creuit. vbi hoc demonstrat scala Iacob. ex
Gen. c. 28. vt ex contrario obscuratur SPEI
oculus cura rerum temporalium d. 47. sic-
ut. 2. quæ videns Christum exhorrescit. d.
86 vident. Sic & studium arrogantia, sciē-
tiæque præsumptio. d. 49. hinc. Nam cle-
rici, vereque contemplatiui à strepitu mū-
di & pompa quiescere debent. 12. q. 1. duo.
Quod ij facile à se impetrant, qui vera SPEI
quæ est gaudium ante gaudium, nituntur,
quibus animæ vita, est ipse Deus: vti ani-
ma, est vita corporis. nam sicut corpus sine
anima viuere nequit, sic anima sine Deo.
de pe.

42 *Porta quinta celi ad Aquilonem.*

de pœ. d. 1. resuscitatur. & corpus Christi est vita mundi. de conse. d. 2. Christus. & can. in Christo. Hac spe, tanquam galea, freti Christiani, in hac vita, vbi non speratur ab Ecclesia, retributio virtutis aut peccati, vincunt aduersa, vbi tantum quidam gustus diuinorum est bonorum. pœn. d. 3. c. si quando.

Porta quinta celi ad Aquilonem.

FRigidus Aquilo est : caritas ignis est: contraria contrariis securantur. purpura iuxta purpuram diiudicatur, caritas infra vnam imperatricem regina virtutum est.

§. 49. Consideranda hinc Dei in nos caritas, & beneficia plurima maximaque.

Primò, Quòd nos ex nihilo ad imaginẽ & similitudinem suam creauerit, *Gen. 1.* ac proinde capaces beatitudinis suæ, omniumque bonorum suorum fecerit.

Secundò, Quòd cælum & terram, solẽ, lunam, stellas & elementa, & omnem naturam corpoream nostrã causã condiderit, *Gen. 1.* & nostrã causã conseruet, gubernet ac moderet; & omnia nasci & crescere faciat. Et quòd beatissimos illos spiritus ad nostram custodiam, directionem & opem deputauerit. *Hebr. 1.*

Tertiò,